

over 40 Kr., naar det ikke er Apothekere, de handle med. Det er vist temmelig sjældent, at Forbrugere kjøbe i saa store Partier, og Følgen vil derfor let blive, at man til enhver Tid skal til Apothekerne, naar man skal have den Slags Ting, og det forekommer mig, at Apothekerne allerede ere saa vel udstyrede med Privilegier, at man ikke kan føle sig særlig opfordret til at fylde Mere i deres Pose, naar det ikke er absolut nødvendigt. — Det ærede Medlem, der sidst talte, mente, at ved den Behandling, som Lovforslaget blev underkastet her i 1880—81, fik Spørgsmaalet om Arseniks Anvendelse til Kreaturvast en fuldstændig tilfredsstillende Afgjørelse. Jeg kan ikke ganske være enig med ham heri. Jeg tror, at det vilde have været heldigere, hvis man i Stedet havde fulgt det Forslag, som kom frem fra et Mindretal, og som gik ud paa foruden de autoriserede Dyr læger, saa skulde ogsaa Mænd omkring paa Landet, som dertil bleve udsætte af Sogneraadet med Amtsraadets Billigelse, have Ret til at udsjøre Kreaturvast. At Dyr lægerne ikke kunne overkomme det alene, anser jeg som en Selvfølge. Naar der skal være Medhjælpere dertil, saa vil det være naturligere og nemmere, at de lokale Myndigheder maa afgjøre denne Sag, i Stedet for at man i et hvert Tilfælde skulde til Ministeriet.

I § 17 findes en meget lang Anvisning om, hvordan man skal bære sig ad med at opbevare de forskjellige dernævnte Stoffer. Jeg tror, at denne Rettefnor dog maa anses for temmelig overflødig, og jeg kan i alt Fald ikke tænke mig, at nogen ordentlig Handelende vil lade disse vigtige Stoffer løbe sammen med andre Ting, han har at forhandle. Jeg mener, at det for Enhver, der driver Handel med den Slags Ting, vil være overordentlig vigtigt ogsaa for hans egen Skyld at sørge for at have lidt Orden i disse Sager, og det gjøre de, der drive Handel dermed, ogsaa, det er i alt Fald ikke mig bekjendt, at der er paavist noget Ulykkestilfælde stammende derafra, at Giftstofferne ere løbne sammen med andre Varer i Butiken. — Jeg tror, at man kunde hjælpe sig en hel Del nemmere, end dette Forslag antyder, naar man ganske i Almindelighed traf nogle Sikkerhedsbestemmelser overfor dem, der handle med Gifte. Naar en Mand vil handle med disse Stoffer, mener jeg, at det var tilstrækkeligt, at man ordnede det saaledes, at han henvendte sig til Politiet, der saa fikrede sig Oplysning om, at Vedkommende havde nogen kemisk eller pharmaceutisk Kundskab, at Politiet paalagde ham at føre en Bog over alle de Stoffer, han udleverede, og kun udlevere dem mod skriftlig Rekvizition,

ligeledes paalagde ham at opbevare disse Rekvizitioner, saaledes at Politiet kunde have Udgang til, naar det vilde, at undersøge saavel Bogen som Rekvizitionerne for at se, om Alt var i Orden, og at det endelig blev paalagt dem, der kjøbte, kun at kjøbe til eget Brug, og ikke hberken sælge til Andre eller forære bort til Andre og i det Hele taget iagttage behørig Forsigtighed. Paa den Maade tror jeg, at man i det Væsentlige vilde kunne hjælpe sig.

Der er endnu et Punkt, som jeg vil gjøre opmærksom paa, da jeg selv er bleven gjort opmærksom derpaa. Det vil nemlig ogsaa være et Spørgsmaal, om denne Lov ikke kan faae nogen Betydning for den homøopathiske Medicins Anvendelse og Anstæffelse. En hel Del af de Ting, som Homøopatherne bruger, ere Gifte, de fleste af dem ere ganske vist meget uskadelige, men Gifte ere de. Det er nu en Kjendsgjerning, at man fra Myndighedernes Side her i Landet har en temmelig stor Tilbøielighed til at lægge Homøopatherne Hindringer i Vejen. For nogle Aar tilbage blev der oprettet et homøopathisk Apothek her i Byen, hvor man kunde gaae ind og kjøbe disse Stoffer i enkelte Smaapartier; men senere kom der den Vanstuelighed i Veien, at i alt Fald en hel Del af Stofferne ikke maatte udleveres uden efter en Recept fra en Læge, og det er jo besværligt og bekosteligt at skaffe en saadan. Som det nu er, kan man dog i alt Fald skrive efter det til Tyskland, men dersom det skulde komme til Vedtagelsen af en Lov som denne, hvor det blev forbudt at indføre disse Stoffer uden til Apothekerne, saa vilde der komme en ny Hindring til, som jeg ikke anser for betimelig eller hensigtsmæssig.

Casper Jensen: Det forekommer mig, at dette Lovforslag er vel strengt lige overfor Dyr lægerne med Hensyn til Kreaturvast. § 9 foreskriver saaledes, at Arseniken, som skal anvendes dertil, ikke alene skal rekvireres fra et Apothek — det skal den ogsaa nuomstunder — men skal udleveres som koncentreret Opløsning, hvilket ikke nu behøves. Det er meget lettere, naar Dyr lægen kan faae dette Pulver, og selv opløse det, naar han kommer hjem, saa kan det faae den Styrke, han vil have, og man kan faae det billigere og lettere. Naar Veien til Apotheket er længere, er det lettere at transportere det hvide Arsenikpulver end Flasken med Opløsning. Jeg kan heller ikke indse, hvorfor Opløsningen skal have en bestemt Styrke, som fastsættes af Justitsministeren. Der kan være forskellige Grund, hvorfor Dyr lægerne paa en Egn ønske den af en Styrke og